תלמוד בבלי מסכת יומא דף סז עמוד ב

משנה. בא לו אצל פר ושעיר הנשרפין, קרען והוציא את אימוריהן, נתנן במגיס והקטירן על גבי המזבח. קלען במקלעות, והוציאן לבית השריפה.

גמרא. והקטירן סלקא דעתך? אלא אימא: להקטירן על גבי מזבח.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף סח עמוד ב

משנה. אמרו לו לכהן גדול: הגיע שעיר למדבר. ומניין היו יודעין שהגיע שעיר למדבר? דירכאות היו עושין, ומניפין בסודרין, ויודעין שהגיע שעיר למדבר. אמר רבי יהודה: והלא סימן גדול היה להם: מירושלים ועד בית חדודו - שלשה מילין, הולכין מיל וחוזרין מיל ושוהין כדי מיל, ויודעין שהגיע שעיר למדבר. רבי ישמעאל אומר: והלא סימן אחר היה להם, לשון של זהורית היה קשור על פתחו של היכל, וכשהגיע שעיר למדבר היה הלשון מלבין, שנאמר +ישעיהו א+ אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.

גמרא. אמר אביי: שמע מינה - בית חדודו במדבר קיימא, והא קא משמע לן, דקסבר רבי יהודה: כיון שהגיע שעיר למדבר - נעשית מצותו. הדרן עלך שני שעירי.

משנה. בא לו כהן גדול לקרות, אם רצה לקרות בבגדי בוץ - קורא, ואם לאו - קורא באצטלית לבן משלו.

וקורא אחרי מות ואך בעשור, וגולל ספר תורה ומניחו בחיקו, ואומר: יותר ממה שקראתי לפניכם כתוב כאן, +במדבר כט+ ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה.